

Bogusław Abramek

Konopnica, woj. sieradzkie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 9, 127-128

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wewnątrz znaleziono fragmenty importowanych naczyń toczonych datujących obiekt na IV w.n.e.

Materiały z badań znajdują się w magazynach Katedry Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

KONOPNICA
woj. sieradzkie
Stanowisko 7

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek.
Finansował WKZ w Sieradzu. Trzeci sezon badań. Cmentarzisko kultury przeworskiej z fazy B1 do D.

Cmentarzisko znajduje się na skraju pradoliny Warty na polu Stanisława Tularczyka, przy drodze Konopnica-Bębnow. Uchwycono pozostałe granice cmentarzyska, tzn. od północy i od zachodu, odkrywając 61 grobów. Odkryto w sumie 125 grobów, przy czym nie jest to liczba ostateczna, bowiem z rozplanowania grobów wynika, że winny się one znajdować jeszcze w przyległym od strony południowej gęstym zagajniku.

Wśród 61 grobów wyróżniono 3 pochówki popielnicowe, częściowo uszkodzone w czasie orki ze względu na ich płytkie zaleganie. Można je datować na fazę B1 okresu rzymskiego. W 24 grobach jamowych znaleziono około 280 fragmentów naczyń toczonych, których formy mają swe odpowiedniki na cmentarzyskach typu dobrodzieńskiego. Obok ceramiki występowały czasem żelazne sprzączki od pasa z jednostronnie zgrubiałym kabłąkiem. Groby z ceramiką toczoną tworzyły odrębne skupisko w zachodniej części cmentarzyska. W jednym z grobów jamowych, datowanym na fazę B1, znaleziono ułamek naczynia typu terra sigillata.

Wśród zabytków metalowych znalezionych w 61 grobach wyróżniono m.in. 10 żelaznych sprzączek o ramach okrągłych, owalnych i prostokątnych, 8 noży, 3 groty /w tym jeden z krótką i facetowaną tulejką/, 2 brzytwy, nożyce, tłoczki, fragmenty umb i nity oraz 8 fibul. Wśród tych ostatnich znajduje się 1 zapinka brązowa typu nadreńskiego i 1 żelazna z główką trąbkowatą. Obie zapinki datowane są na fazę B1. Cztery inne zapinki żelazne można datować zarówno na koniec PL III jak i początek fazy B1. Dwie ostatnie żelazne fibule mają podwiniętą nóżkę. Jedna znaleziona została w towarzystwie ceramiki toczonej, natomiast druga pochodzi z grobu jamowego, który może być datowany na fazę B1 - B2. W oparciu o znale-

zione na cementarzystku materiały przypuszczamy, że były one używane od przełomu faz PL III/B1 aż do fazy D okresu rzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

KORYTNIKI, gm. Krasieczyn
woj. przemyskie
Stanowisko 8

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.
Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na wyższej, nadzalewowej terasie Sanu, na polach PGR. Badania miały charakter prac rozpoznawczych.

Przebadano obszar o powierzchni 100 m². Odkryto 6 obiektów, w tym 5 jam oraz fragment chaty o konstrukcji słupowej. Obiekty zaznaczyły się na głębokości 35-40 cm. Jamy posiadały kształty owalne o średnicy od 150 do 240 cm. W profilu nieckowate sięgały do głębokości około 100 cm. Nieco odmienny charakter posiadała jama 5/75, sięgająca do głębokości około 180 cm, powiązana z glinianym paleniskiem. Jamy przypuszczalnie spełniały funkcję obiektów gospodarczych. Odkryto również kilkanaście /11/ śladów jam postępowych, kształtu kolistego o średnicy 37 cm, sięgających do głębokości 57 cm. Ślady jam wydają się być ułożone w rzędy, które prawdopodobnie wyznaczają fragment rzutu chaty. Przyszłe badania będą zmierzały do odsłonięcia pełnego zarysu chaty.

Materiał archeologiczny, głównie występujący w jamach, to ułamki naczyń zarówno typu kuchennego, lepionych ręcznie, a także ceramika wykonana na kole, zarówno siwa jak i o powierzchni czarnej. Natrafiono również na fragment naczynia zasobowego z ornamentem linii falistej. Z innych zabytków glinianych wydobyto dwa przęśliki. Ponadto natrafiono na kamienną ośkę. W jamach występowała spora ilość polepy niekiedy z odciskami bierwion. W jamach postępowych zarejestrowano występowanie pojedynczych drobnych ułamków ceramiki oraz po kilka grudek polepy.

Charakter obiektów oraz występujący materiał archeologiczny pozwalają wstępnie datować osadę na schyłkową fazę okresu późnorzymskiego.

Materiał znajduje się w Muzeum Okręgowym w Przemyślu.
Badania będą kontynuowane.